

Aradhana Mahotsavam* 2022

Studiegids

*Met liefde en dankbaarheid aangeboden
aan de lotusvoeten van Sri Sathya Sai Baba
ter gelegenheid van Mahashivaratri 2022*

Een dag van reflectie

Over deze studiegids

De structuur

- Elk van de vijf waarden wordt geïntroduceerd door een goddelijke naam die aan Sri Sathya Sai Baba wordt toegeschreven (in de ‘108 namen bloemenkrans’). Elke naam beschrijft Baba als de belichaming van verschillende waarden of eigenschappen. Het leren over deze goddelijke namen is van vitaal belang voor iemands spirituele oefening, omdat de namen die aan hem worden toegeschreven de goddelijke aard van het ware Zelf onthullen dat we allemaal zijn. Ze vertegenwoordigen de eigenschappen die we zouden moeten overdenken en waarmee we ons zouden moeten identificeren om onze ware realiteit te doen ontwaken, vrij van de waan van afgescheidenheid van God en elkaar.
- De inleiding wordt gevolgd door fragmenten (uit de ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ biografie serie, delen 1, 2, 3 en 4) die beschrijven hoe Sri Sathya Sai Baba de op waarden gerichte denkwijze, het gedrag en de toepassing verwoordde en aanmoedigde tijdens zijn dagelijkse interacties met mensen.
- Vragen of punten ter overweging.

De bedoeling

Toegewijden worden uitgenodigd om de kernleringen van Sri Sathya Sai Baba over de vijf menselijke waarden te overdenken als een inleiding tot dieper onderzoek naar de aard van het ware Zelf. Dergelijk onderzoek is bedoeld om hen te helpen er een goede dagelijkse gewoonte van te maken om tijd door te brengen in contemplatie, om zodoende de innerlijke God te verwerkelijken.

** Betekenis Aradhana Mahotsavam*

‘Aradhana’ betekent aanbidding of gebed en ‘Mahotsavam’ betekent groot festival. Toegewijden over de hele wereld bieden liefdevol hun gebeden aan door Sri Sathya Sai Baba’s leringen in praktijk te brengen; deze behagen Baba meer dan welke materialistische aanbidding met pracht en praal dan ook.

Waarheid (Sathya)

Om Sri Sai Sathyaswaroopaya namah

Sathya Sai is de belichaming van Waarheid.

'Sathya', zo zegt Sai Baba, bestaat uit drie lettergrepen, 'Sa', 'Th', en 'Ya'. Het betekent dat 'Sa' bereikt wordt door 'th' en 'ya'. *Saakshaatkaara* - Zelfrealisatie - wordt bereikt door 'tapas' (ascese, onthechting, zelfverloochening en 'ya-ma' - het reguleren en sublimeren van de zintuigen). Sathya is de gelukzaligheid van Zelfrealisatie; Baba is die gelukzaligheid. Hij is het Absolute, het Eeuwige, de Waarheid. Waarheid is *Thrikalabaadhitam*, datgene wat onaangedaan is door tijdsverloop in verleden, heden of toekomst. Baba heeft Zichzelf aan zijn toegewijden kenbaar gemaakt als Nirakara (vormloos, oneindig, zonder eigenschappen) die is gekomen als Narakara (als mens) wat hij ook had beloofd toen hij in Shirdi verbleef. Daarom is Sai voor toegewijden *Sathya Swarupa* (belichaming van waarheid). Wanneer God als mens incarneert, is het niet nodig dat zijn goddelijkheid ook maar enigszins aangetast of verminderd wordt of besmet raakt. Verdiep je intens in hem en bespeur of zijn aard waarheid is, Sathya, het onveranderlijke. 'Dwazen menen dat ik alleen maar dit menselijk lichaam ben', aldus Krishna. Baba waarschuwt ons voor dergelijke misvattingen en hij zegt: Hoelang je het ook probeert, wie dan ook op allerlei manieren iets probeert te weten te komen van het mysterie van mijn Majesteit, dat zal niet lukken.' Alleen intensieve bestudering, met geloof, van de geschriften, kan je helpen om hiervan een glimp op te vangen', dat verzekert hij. Baba's wil, zijn woord, moet werkelijkheid worden, want hij is waarheid. 'Geen woord dat ik spreek is zonder betekenis'.

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Garland of 108 precious gems', 4e ed., 1979, p.11-12.

Waarheid is gebaseerd op kracht: fysiek, mentaal en spiritueel

Baba is de grote heelmeester, de schenker van licht in de duisternis, de unieke oorzaak van wedergeboorte. Hij dringt aan op waarheid, want onwaarheid komt voort uit lafheid. Je verhult alleen iets voor een ander wanneer je bang voor hem bent of hem haat. Waarheid is gegrondvest in kracht. Het druist volgens Baba in tegen de wezenlijke aard van de mens om je te beroepen op zwakte of gebrek aan kracht. Hij laat mensen niet zeggen dat ze een zondaar zijn, geboren in zonde, een zondige ziel. Als een toegewijde met diep berouw over zijn daden zichzelf verguist, dan beurt Baba zo iemand meteen op: 'Wanneer ik ben gekomen voor jouw bestwil, dan moet je je niet zo voelen', aldus Baba.

Baba stelt kracht op één lijn met verdienste en zwakte met zonde. Dus kracht is heilig, zwakte is zondig. Lichamelijke, geestelijke en spirituele kracht zijn alle drie essentieel, maar de grootste bron van deze drie is geloof in je Zelf, in de ziel binnenin je. Baba zegt: 'Onthoudt dat en ontleen daar kracht aan. Mijn missie is om je zelfvertrouwen te geven en om je kracht en het uithoudingsvermogen te geven die daaruit voortvloeien. Zwaarmoedigheid is de voornaamste oorzaak van achteruitgang. Daarom zou iedereen de eigenschap van opgewektheid moeten aankweken. Voor hen die tevreden zijn is het leven één lang feest. Afgunst knaagt aan je levenskracht en verspreidt zich als gif door je hele lichaam. Draag alles, zowel vreugde als verdriet, op aan de Heer. Dat is het geheim van tevredenheid verkrijgen, de meest waardevolle van alle schatten.'

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram deel 1, hfdst. 14, p. 190.

Baba benadrukt dat aan iedereen deze waarheid over zichzelf verteld moet worden

Zijn openingswoorden bij een toespraak zijn '*Divyatma Swarupulara*' - belichamingen van de Goddelijke ziel (*Atma*). Dat is de essentie van al zijn leringen. De mens moet beseffen dat hij

het Atma is, onoverwinnelijk, onverwoestbaar, onbegrensd, de Zijn-Bewustzijn-Gelukzaligheidsgolf van de oceaan, van God. ‘Wanneer je je van deze waarheid bewust bent dan is dat devotie (*bhakti*)’, aldus Sankaracharya.

Baba benadrukt dat aan iedereen deze waarheid over zichzelf verteld moet worden, dat iedereen een glimp van zichzelf in de spiegel ziet, zodat hij een leven van kracht, geloof, moed en vrede kan leiden. Hij zegt dat de levensboom, de banyanboom (*asvattha*), zijn wortels in het Atma heeft. Als dat geloof ontbreekt worden wij als een droog blad dat heen en weer wordt geblazen door elk zuchtje wind van het lot - onvoorspelbare vlagen van vergankelijkheid. De stam en de takken, de bladeren en twijgjes van de levensboom worden gevormd door de vertakkingen van onze contacten en verplichtingen met de buitenwereld, vrienden en verwanten, ik en mijn en de plus en min die in onze levensloop voortwoekeren. De bloemen van de boom zijn woorden, gedachten en daden uit liefde, en de daaruit voortvloeiende gelukzaligheid is de vrucht. Maar Baba zegt dat de zoetheid van de vrucht deugdzaamheid (*seela*) is, een goed, goddelijk karakter. Zonder deugdzaamheid, die waarde geeft aan de vrucht en het Atma dat de boom als wortel ondersteunt, is het leven alleen maar ploegen door zand en het lichaam is slechts brandstof, voer voor ongedierte.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 3, hfdst. 4, p. 41.

Sathya Sai als voorbeeld van waarheid

Zelden sloeg hij terug wanneer speelkameraadjes hem ruw behandelden. Berichten over zo’n slechte behandeling bereikten de ouders door andere kinderen die er getuige van waren, maar nooit uit de mond van Sathya die er geen blijk van gaf pijn te hebben of zich onprettig te voelen. Hij sprak altijd de waarheid en nam nooit zijn toevlucht tot de gebruikelijke smoesjes waarmee gewone kinderen hun fouten proberen te verbergen. Zijn gedrag was zó opvallend dat een kind hem eens de bijnaam ‘het Brahmanen kind’ gaf; het was een passende beschrijving. Deze jongere kon niet weten dat het kind dat hij nu uitlachte, in Shirdi (in zijn vorige lichaam) had verklaard: ‘Deze Brahmaan kan toegewijde mensen op het pad naar het licht brengen en hen meenemen naar hun bestemming!’

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 1, hfdst. 2, p.12.

Punten ter overweging

1. Na het lezen van Sri Sathya Sai Baba’s gezichtspunten t.a.v. de waarde waarheid: noem één ding waar je je van bewust bent en kunt veranderen in je dagelijkse bezigheden en contacten.
2. Welke uitspraak over waarheid vind je het meest betekenisvol en inspirerend?
3. Wat gebeurt er wanneer jij of anderen die je kent de menselijke waarde waarheid veronachtzamen?

Juist gedrag (dharma)

Om Sri Sai Sadhu Vardhanaya Namah

Sathya Sai is de bevorderaar van de eigenschap van vroomheid en rechtschapenheid.

'*Sadhu*' staat voor deugdzaamheid, rechtschapenheid, vroomheid en volmaaktheid. Baba bevordert in hen, die met een goede lotsbeschikking zijn leiding aanvaardden in de veronderstelling dat zij hem hebben uitgekozen, alle deugdzame eigenschappen. Hij dringt aan op beoefening, ervaring en karakter als de vrucht van spirituele oefening (*sadhana*), en op deugdzaamheid als het zoete sap van de vrucht. In de *Bhagavad Gita*, hfdst. 4, de Yoga van Kennis, heeft hij gezegd: 'Wanneer er sprake is van neergang van rechtschapenheid en onrechtvaardigheid toeneemt, dan neem ik een lichaam aan voor de bescherming van de deugdzamen (*sadhus*), voor de vernietiging van kwaadwillenden en voor het vestigen van *dharma* op een stevige basis. 'Ik word van tijdperk tot tijdperk geboren' is niet van toepassing op *sadhus* (monniken) in oranje kleding, maar op goede mensen die onthecht zijn van wereldse pleziertjes en wereldse zaken.

Talrijk zijn de voorbeelden waar hij de wonden heelde die veroorzaakt waren door onjuist handelen. Eer je ouders, je leraren, betoon respect aan ouderen en geleerden, zoek mogelijkheden op om dienst te verlenen, verspreid blijdschap en tevredenheid, doe niet mee aan kwaadsprekerij, negeer de fouten van anderen, geef niet hoog op van je eigen verdiensten, houdt je aandacht gericht op Sai die in elk ander levend wezen is - aldus de aanwijzingen die hij ons geeft. Deze zullen de deugdzame (*sadhu*) eigenschappen in ons tot ontwikkeling brengen. Zijn liefde gaat uit naar goede mensen ongeacht afkomst, land van oorsprong of ras en deze trekt hij naar zich toe. Iedereen moet ervan overtuigd zijn om te kijken naar eigen fouten en ondeugden om zo in elk opzicht een beter mens te worden en zijn liefde te winnen. Hij doorziet list en bedrog. Het is onmogelijk zijn vertrouwen af te dwingen door pracht en praal of uiterlijke tekenen van goedheid en zuiverheid. Hij is alleen tevreden met authentieke, blijvende oprechtheid.

Bron: Prof. N. Kasturi, '*Garland of 108 precious gems*', 4e ed., 1979, p. 16-17.

De voornaamste plicht

(Sathya Sai Baba zei:) 'Het verwijderen van schadelijke neigingen, ingevingen en gewoontes, en karaktervorming zijn echter slechts voorbereidende stappen op weg naar de beoefening van spirituele discipline. ... Een slecht karakter is nu een universele karaktereigenschap, en ik moet een revolutie tot stand brengen in het menselijk karakter, de houding en het gedrag door mensen bepaalde disciplines te leren. De mens moet weer op de weg naar eenheid, harmonie en vrede gezet worden. Het besef dat alles in het universum een manifestatie van God is, is het basale uitgangspunt, de volledige inhoud, de schering en inslag, de draad en de stof van alles. Dit (te beseffen) is het recht van iedereen van welk ras, geloof, kaste of klasse dan ook. Jullie generatie is werkelijk bevoorrecht dat je het geluk hebt met Mij in contact te zijn en de kans krijgt de begeleiding te ontvangen die ik kom geven.

Bron: Prof. N. Kasturi, '*Sathyam Sivam Sundaram*' deel 1, hfdst. 14, p. 188.

Laat de voordelen van je geloof zien

In Madras pleitte Sathya Sai Baba er voor, tijdens een toespraak voor leden van de Indiase Jonge Mannen vereniging, dat de ouderen onder hen een beter voorbeeld zouden moeten zijn voor de huidige jonge generatie op het gebied van integriteit, efficiëntie en belangeloze dienstverlening.

‘Vooraanstaande personen die prat gaan op hun belangrijkheid, houden toespraken terwijl zij vrijelijk gelijkenissen en metaforen gebruiken uit de heilige geschriften. Maar door hun gedrag, hun arrogantie en geruzie verminderen zij alleen maar de schittering van deze schatten. Er is geen overeenstemming tussen de spreker, het onderwerp en het erop volgend gedrag’, aldus Baba.

In de Gokhal hal zei hij dat de mens moet zoeken naar het antwoord op vier fundamentele vragen: ‘Wie ben ik? Waar kom ik vandaan? Waar ga ik naartoe? Hoe lang blijf ik hier?’ Hij vertelde dat de oude Indiase geschriften zich volledig toeleggen op het ontdekken van het antwoord op deze vragen. Hij toonde aan hoe de antwoorden gevonden worden door onderzoek, maar hij zei ook dat Gods genade, verkregen door constante overdenking en introspectie, de antwoorden in een oogwenk aan de zoeker zullen openbaren.

Door de oorzaken van de huidige crisis in het morele leven van de gemeenschap te analyseren, wees hij op de twee belangrijkste ziekten van dit tijdperk: cynisme en de drang om te ridiculiseren. Een leven geleefd in het besef van de constante aanwezigheid van God is het veiligst en geeft de meeste voldoening, want de pijlen van sociale kritiek zullen er niet in doordringen noch het schaden. Godsdienst en geloof in God worden nu van alle kanten uitgedaagd. Daarom is het de plicht van alle goede mensen om deze uitdaging het hoofd te bieden door aan de critici duidelijk te maken hoe hun leven aangenamer is geworden door godsdienst; hoe het besef van de constante aanwezigheid van God hen bekwamer, serieuzer en moediger heeft gemaakt voor de levensopdracht.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 1, hfdst. 11, p. 169.

Het is ons dharma om zijn aard te weerspiegelen en tot uitdrukking te brengen

Baba verklaart dat zijn leven zijn boodschap is. Voor de spirituele zoeker is het verkeren in zijn aanwezigheid, het zien van zijn compassie, zijn eenvoud, zijn ernst, zijn inzicht en zijn liefde op zich een waardevolle kans is op volkomenheid en vrijheid. Elk woord van hem is vol betekenis voor de persoon tot wie hij spreekt. En hij behandelt iedereen als een afzonderlijk speciaal probleemgeval. Hij verkoopt geen goedkope wondermiddelen voor de uiteenlopende gebreken van de mens; het doel is binnenin je; de genezing is in jouw handen; waar de ziekte is, daar wordt voorzien in het geneesmiddel. Om het doel te bereiken moet je je ogen openen, wakker worden, het licht aan doen en de nachtmerrie ontkennen. Het is allemaal zo eenvoudig; de waarheid zien is net zo eenvoudig als haar spreken, zegt hij.

‘Waarom zou je de weg lang maken om dan bedankt te worden voor het aanbevelen van een kortere weg?’ De duisternis van eeuwen zal verdwijnen als er een lamp ontstoken wordt; je hebt geen revolver nodig om erop te schieten, geen boek om het weg te redeneren, geen tranen om het weg te wassen, noch bekwaamheid in vechten om het weg te duwen’, aldus Baba.

Voor iedereen heeft Baba het meest toepasselijke geneesmiddel in een gemakkelijk draagbare vorm, en hij levert het met affectie en sympathie. John Hislop zegt: ‘Baba maakt dat iedereen zich realiseert dat hij een afspiegeling is van zijn werkelijkheid. Het is ons dharma en onze plicht om zijn aard te overdenken en tot uitdrukking te brengen; die aard is waarheid en liefde, want dat is ook onze ware aard. En het is onze allereerste plicht om ons te bevrijden van de illusie dat wij van God gescheiden zijn, zodat wij in God kunnen opgaan, net zoals druppeltjes die door wind en storm in de lucht worden verspreid weer terugvallen en niet langer afgescheiden zijn van de zee.’

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 3, hfdst. 7, p. 89.

Sathya Sai is een voorbeeld van juist gedrag

Op de jonge leeftijd van drie en vier jaar toonde deze ‘Brahmaan’ (zoals de jonge Sathya Sai Baba genoemd werd) dat zijn hart smolt bij het zien van menselijk lijden. Wanneer er ook maar een bedelaar aan de deur verscheen voor voedsel, liet Sathya zijn spel vallen en haastte hij zich naar binnen om zijn zussen er met kracht toe te bewegen graan of voedsel uit te delen. De volwassenen waren natuurlijk geïrriteerd door de eindeloze optocht van uitgestrekte handen. Boosheid stak gemakkelijk de kop op en zij stuurden soms de bedelaars weg voordat Sathya hun honger kon stillen. Dat veroorzaakte bij het kind zo’n lange en luide huilbui dat de ouders alleen door de weggestuurde bedelaar terug te halen de huilbui konden stoppen. Op een gegeven moment, om een eind te maken aan de in de ogen van de ouders misplaatste en dure liefdadigheid, pakte moeder Sathya vast en sprak met opgeheven waarschuwend vinger: ‘Let op! Je mag hem voedsel geven, maar knoop in je oren dat jij honger zult lijden.’ Deze waarschuwing schrikte het kind niet af. Hij rende naar binnen om voedsel naar de hongerige man in de deuropening te brengen en verscheen niet bij het middag- of avondeten. Niets en niemand kon hem overreden om te komen eten; dat bleef onaangeroerd. ... Toen Sathya door de straten rondliep, zocht hij de mismaakten, de blinden, de gebrekkigen en de zieken, en nam ze aan de hand mee naar de deur van het ouderlijk huis. Zijn zusters haalden uit de voorraadkast of de keuken wat graan of voedsel en stopten dit in de bedelnap onder het toezien van de gelukkige kleine meester.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 1, hfdst. 2, p. 12.

Punten ter overweging

1. Wat is de relevantie voor jou persoonlijk met betrekking tot de boodschap van dharma?
2. Wat is volgens Sri Sathya Sai Baba de betekenis van het naleven van de waarde juist gedrag?
3. Hoe geef je aandacht aan juist gedrag als onderdeel van je spirituele oefening?

Vrede (shanthi)

Om Sri Sai Saantha Moorthaye Namah

Sathya Sai is de personificatie van vrede.

Baba benadrukt het belang van vrede (*shanthi*) als één van de vier pilaren van individueel en sociaal geluk. Hij verklaart dat ieder mens in wezen een belichaming is van vrede (*shanta swarupa*). Hij en wij zijn belichamingen van vrede. Omdat Baba de bewoner van ons hart is, is vrede onze werkelijkheid.

Omdat de diepten van de zee onaangedaan blijven door getijden en draaikolken, net zoals de diepte van het heelal onverstoort blijft door tornado's en bliksemschichten, zo is ook onze binnenste kern het rijk van vrede, van shanti. Baba benadrukt dat: 'Vrede niet gelijk is aan de afwezigheid van spanning en onrust. Het is de voltooiing van sathya en dharma, van het toepassen van waarheid en moraliteit, op alle niveaus'. Baba zegt: 'Vrede wordt alleen verkregen door strikte beheersing van de zintuigen, die aantrekken en afstoten en die bewegingen zowel vooruit als achteruit veroorzaken.' Vrede is standvastigheid bij geluk en ongeluk. Zij is gelijkmoedigheid, onwankelbare standvastigheid. ... Baba spreekt de grote aantallen die zich verzamelen om naar Hem te luisteren aan met 'Belichamingen van Vrede', want hij ziet de innerlijke kern van iedereen. Hij is de innerlijke kern en daarom is ieder van ons ten diepste gelijk aan zijn aard. 'In iedereen bestaat Sai', verklaart hij. Daarom is voor iedereen shanthi (Sai) de kern.

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Garland of 108 precious gems', 4e ed., 1979, p.107-108.

Mensen hebben vrede en liefde nodig

Je verdiepen in de betekenis van de namen die Baba soms geeft aan mensen en dingen geeft altijd een rijke beloning. Zijn verblijfplaats in Puttaparthi, gebouwd in 1948-1950, werd Prasanthi Nilayam genoemd, de Verblijfplaats van de Opperste Vrede. Alle wezens moeten dit zich eigen maken, op enig moment, ergens. Iedereen moet het voor zichzelf opbouwen, onder zijn leiding en genade. Baba heeft menslievende en filantropische mensen van dit tijdperk gewaarschuwd dat de huidige mens niet uit is op speeltjes en snuisterijen die 'honger naar meer' voeden. Zij verlangen meer naar Gods glorie, naar vrede op aarde en goede wil onder de mensen.. Zij hebben behoefte aan kalme tevredenheid in plaats van rumoerige sensaties.

Baba heeft benadrukt dat zij die 5-jarenplannen maken voor stuwdammen, krachtstations, spoorwegen en fabrieken, ook moeten zorgen voor het terugdraaien van de vernietiging van traditionele waarden, die het gevolg zullen zijn van de buitensporige toename van bekrompenheid en winstbejag. Mensen, bedwelmd door plotselinge voorspoed en terneergeslagen door het verlies van tradities hebben vrede en liefde nodig om moed en gelijkmoedigheid te geven.

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram' deel 4, hfdst.3, p. 83.

Rusteloosheid is slechts het opkomen en neervallen van de golf in de oceaan die jij bent

Hier kan de titel van een boekje vermeld worden, 'Dialogen met het Goddelijke' dat is uitgegeven door de All-India Academy of Scholars and Sadhakas - opgericht door Sathya Sai Baba.' Dit werk is', zoals Baba schrijft,' tot bloei gekomen uit de gelukzaligheid die de schrijver (V.S. Page) verdiende en genoot in zijn innerlijke zelf', terwijl hij aan de voeten van Sri Sathya Sai Baba zat en Hem nederig vragen stelde over verschillende problemen die uit zijn studies en spirituele praktijk waren voortgekomen.

Baba vertelt hem, 'Zonder ononderbroken inspanning kun je niets bereiken. Denk daarom op elk moment aan God en wees gelukkig met deze gedachte. Dan alleen zul je vrede kunnen

bereiken. Ervaren wij niet vrede wanneer één gedachte stopt en er geen nieuwe opkomt? Je moet wachten op die stilte, wordt één met die vrede. Dan zal die vrede blijven voortduren en blijvend worden.

Gedachten komen steeds op en verdwijnen weer als rimpelingen op het wateroppervlak. Kijk naar de watermassa, niet alleen naar de rimpelingen. Op dezelfde wijze verkeert het Atma altijd in vrede, maar de mens is zich hier niet van bewust en blijft steeds vastzitten in de onstandvastigheid van het denken. Voortdurende waakzaamheid is geboden om de golven te negeren en het water te zien.... Rusteloosheid is slechts het opkomen en neervallen van de golf in de oceaan die jij bent’.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 4, hfdst.3.

Sathya Sai is een voorbeeld van vrede

Bij het onderwijzen en aanmoedigen van de toegewijden in relatie met hun moeilijkheden, vertelde hij hen dat zij zich moeten concentreren op het herhalen van Gods naam; dat dit het beste middel is tot het verkrijgen van vrede. Op een keer draaide hij zich plotseling naar een toegewijde met de vraag, ‘Reciteer jij de naam?’ Zij begon met iets te antwoorden, maar Baba wachtte niet op haar antwoord. ‘O, je hebt je gebedssnoer (japamala) verloren, nietwaar?’ vroeg hij. Toen, terwijl zijn hand in het zand verdween, haalde hij daaruit een gebedssnoer en zei: ‘Hier, kom en neem dit aan.’ De dame stond op en kwam eerbiedig met gevouwen handen naar voren om het te ontvangen. Sai Baba gaf een teken dat zij halt moest houden, en vertelde haar terwijl een glimlach op zijn gezicht verscheen: ‘Wacht! Vertel eerst wiens gebedssnoer dit is.’ Zij keek ernaar en slaakte een diepe zucht. ‘Van mij, Baba! Of beter gezegd van mijn moeder’. Ze was zó blij dat zij haar gebedssnoer terugkreeg, het snoer dat haar moeder haar op haar sterfbed had gegeven. Baba vertelde ons alles over de vroomheid van haar moeder, de strengheid van de boetedoeningen van haar broer en haar eigen spirituele oefeningen. Hij vroeg wanneer zij het kostbare gebedssnoer had verloren. Wij waren met stomheid geslagen toen zij vertelde dat zij het vier jaar geleden was kwijtgeraakt in Bangalore.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 1, hfdst.10, p. 79.

Punten ter overweging

1. Waarom is beheersing van de zintuigen zo belangrijk? Wat zou er kunnen gebeuren als je zou besluiten om het advies om je zintuigen te beheersen, te negeren?
2. Als je volgens de menselijke waarde vrede probeert te leven, hoe verandert dat dan feitelijk je leven?

Liefde (prema)

Om Sri Sai Prema Pradaya Namah

Sathya Sai is de gever van liefde.

Deze naam verheerlijkt hem als de bron van liefde, de gever van liefde, de inspirator van liefde in alle levende wezens. Baba spreekt groepen altijd aan als 'Belichamingen van Liefde', want hij is gekomen om iedereen te helpen de bron van liefde te herkennen. En wat is die bron? Hij is het Zelf, de Sai die onze werkelijkheid is, de Anatharyami, de innerlijke motivator. Hij geeft het geschenk liefde vanuit het hart. Er zijn talloze momenten geweest waarop, door zijn zegen, harten zo hard als steen zacht zijn geworden en gevoelens van medeleven hebben gekregen met al diegenen die lijden. Dat komt door zijn genade.

Zijn liefde heeft oude vetes opgelost in families waar zijn foto te zien is. Vaders en zoons zijn weer verenigd. Moeders kregen weer liefde van hun kinderen. Broers hebben elkaar weer hartelijk omhelsd na jaren van vervreemding. Familieruzies zijn tot een einde gekomen. Liefdeloosheid heeft plaats gemaakt voor dierbare vrede. Trots is in nederigheid veranderd, handen hebben zich tot gebed gevouwen. Hij leert ons wederzijdse hulp en dienstbaarheid. Hij verzekert ons dat hij in iedereen is en moedigt broederschap en liefdevolle sympathieke daden aan. Sathya is als de stroom van elektriciteit. Dharma is als de kabel die deze er doorheen laat stromen. Santhi is de lamp die licht verspreidt en prema, zo zegt Baba, is het licht.

Bron: Prof. N. Kasturi, *'Garland of 108 precious gems'*, 4e ed., 1979, p. 66-67.

'Het is mijn missie om je moed en vreugde te schenken, om zwakte en vrees te verdrijven.'

Hij omarmt eenieder in zijn overweldigende liefde, en als hij ons voor een bijeenkomst uitnodigt, zegt hij: 'Ik wijs niemand af; dat zou ik niet kunnen, want dat zit niet in mij. Wees niet bang, ik ben van jou en jij van mij'. Dan is er meteen een bovenaardse vertrouwelijkheid tussen hem en de zoeker. Als gevolg dringen zijn woorden diep door in het bewustzijn en, daar eenmaal geworteld, groeien ze langzaam uit tot goed gedrag en een opgewekt karakter. Hij spreekt de bijeengekomen mensen als een eenheid toe. Zijn primaire doel is om de mens uit de slaap van onwetendheid te wekken en hem duidelijk te maken wie en wat hij in werkelijkheid is: het onvergankelijke, onsterfelijke goddelijke Zelf.

Hij inspireert met: 'Jij bent de onoverwinnelijke, onaangedaan door de ups en downs van het leven. Je schaduw, als je buiten loopt, valt op vuil, struiken, gras, stenen en zand, maar je maakt je daar geen zorgen over, want daar merk je niets van. Zo is het ook met jou als het spirituele wezen: je hebt geen reden tot zorg over het lot van de schaduw, het lichaam.' Baba maakt dit punt met tal van voorbeelden heel duidelijk en geeft ons daardoor onwankelbare moed.

'Het is mijn missie om je moed en vreugde te verschaffen, zwakte en angst te verdrijven.' Hij heeft bij talloze gelegenheden gezegd: 'Veroordelen jullie jezelf niet als zondaren; zonde is een verkeerde benaming voor wat in werkelijkheid fouten zijn. Ik zal al jullie fouten vergeven, mits jullie oprecht berouw hebben en het voornemen hebben om het slechte uit de weg te gaan. Bid tot de Heer om je kracht te geven de gewoonten te overwinnen die je had toen je er nog niet van bewust was.'

Zo ontsteekt hij de vlam van hoop en gezondheid in elk hart. Door zijn vriendelijkheid, zijn overweldigende mededogen en zijn woorden van wijsheid heeft hij de misstappen van honderden mensen gecorrigeerd en hen op het pad van dienstbaarheid en streven gebracht.
Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram' deel 1, hfdst.11, p. 172.

De wijze waarop hij leefde en onderwees

Sai Baba legt ook voortdurend de nadruk op de noodzaak om te mediteren met het herhalen van de Naam van God als een essentiële discipline voor iedereen. Hij geeft gedetailleerde instructies en leiding aan eenieder die zich er enthousiast mee bezighoudt. Er zijn daarom in Prasanthi Nilayam vele toegewijden die hier vele uren per dag aan wijden.

Als Sai Baba in Prasanthi Nilayam is, wijdt hij zich steeds aan de taak van het zegenen van toegewijden, en geeft ze kansen om zijn goedheid te zien, contact met hem te maken, naar hen te luisteren en met hen te praten. Hij eet het eenvoudige voedsel, net zoals de armste mensen in het land, voedsel dat is bereid en met genegenheid meegebracht door de toegewijden in Nilayam. Hij ligt in een bed dat op de vloer is uitgespreid. Hij zit tijdens het gezamenlijk zingen van lofliederen op een stoel die meestal op een podium in het westelijke deel van de hal staat en hij geeft *darshan* aan alle aanwezigen. Hij staat, altijd als hij naar de hal komt, de mensen toe om zijn voeten aan te raken.

Sai Baba geeft eenieder hoop en moed, tevredenheid en geloof, zekerheid en troost, omdat hij zegt: 'Waarom zou je vrezen als ik hier ben? Stel je hele vertrouwen op mij. Ik zal je leiden en beschermen.'

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram' deel 1, hfdst.7, p. 87.

Sai Baba verscheen op die dag het gelukkigst

Op de zevende dag van het Dasara festival krijgen de armen voedsel en er wordt kleding uitgereikt aan de gehandicapten en behoeftigen. Iemand heeft Sai Baba eens gevraagd waarom nieuws als dit, dat toch van grote betekenis is omdat zo'n 4000 tot 5000 mensen kleding, waaronder sari's krijgen, nooit in de krant staat. Baba antwoordde: 'Waarom zou dat moeten? Als jouw familieleden bij je komen en je geeft ze te eten, dan nodig je toch ook de pers niet uit omdat je zo hevig naar publiciteit verlangt?'

Sai Baba ziet er het gelukkigst uit op die dag, en je kunt wel zeggen dat het voor hem ook de drukste dag is. Hij inspecteert de keuken en de bereiding van alles wat er op tafel komt, en hij heeft de leiding bij het doen plaatsnemen van alle gasten. Hij buigt voorover naar de uitgestoken etensbladeren en serveert de lekkernijen aan vrijwel iedereen. Hij loopt door de gangpaden en wijst de behoeftigen aan die kleding zullen krijgen. Er worden tickets uitgedeeld en later worden de namen omgeroepen. De desbetreffende mensen lopen dan naar Baba toe en ontvangen het felbegeerde geschenk persoonlijk uit zijn handen. Het is inspirerend om te zien en een heel hartverwarmende ervaring. Hij heeft voor iedereen een vriendelijk woord. Hij behandelt de blinden, de verlamden, de bejaarden en de mensen met kwalen met speciale aandacht. Daarbij vraagt hij de jongeren om deze mensen te helpen en te begeleiden. Hij geeft ze verder goede raad om voorzichtig en alert in het donker te zijn en informeert vriendelijk naar hen. Hij maakt een kostbaar moment voor iedereen.

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram' deel 1, hfdst.7, p. 95.

Sathya Sai is een voorbeeld van liefde

Er is een kleine basisschool in Puttaparthi waar Sathya indertijd met zijn klasgenootjes naar toe ging voor iets nog nobeler dan lezen en schrijven. In die tijd hanteerde de school een hardvochtig strafsysteem om ervoor te zorgen dat de kinderen zich goed gedroegen. Het

fortuinlijke kind dat het eerst binnenkwam en de onderwijzer groette, evenals de leerling die daarna binnenkwam en ook groette, waren uitgesloten van straf. Elke andere jongen, die om welke (misschien goede) reden dan ook, te laat kwam, kreeg stokslagen. Het aantal slagen op de hand was afhankelijk van zijn plaats op de lijst van laatkomers. Om aan deze mishandeling te ontkomen verzamelden de kinderen zich, lang voor zonsopgang, ook bij regen of mist, onder het afdak van het schoolgebouw. Sathya zag deze akelige toestand en had groot medegevoel met zijn van kou bibberende speelkameraadjes. Hij ging onder het afdak bij hen staan en gaf ze door hem van huis meegebrachte hemden en handdoeken en zorgde dat ze zich droog konden wrijven, zodat ze zich warm en prettig voelden.

Bron: Prof. N. Kasturi, 'Sathyam Sivam Sundaram' deel 1, hfdst.2, p. 14.

Punten ter overweging

1. Wat is de grootste impact op jouw leven geweest van de menselijke waarde liefde, zoals deze hier wordt beschreven?
2. Kun je een indicatie aangeven van een voorval waaruit blijkt dat je je de menselijke waarde liefde hebt eigengemaakt en in praktijk gebracht?
3. Hoe kun je je geloof in en vertrouwen op de kracht van Goddelijke liefde versterken?

Geweldloosheid (ahimsa)

Om Sri Sai Anatha Nathaya Namah

Sathya Sai is de Beschermmer of Heer van de berooiden.

Anatha betekent: 'Zij die zonder een Heer, meester, gids, beschermer of bewaker zijn'. Dat zijn de wezen, behoeftigen, wanhopigen, vluchtelingen, ballingen, verschoppelingen. Voor hen allen is Baba de begeleider, de Natha, de meester, de beschermer. De allereerste woorden die Baba sprak toen hij de verlamming van zich afwierp die hij gedurende 8 dagen op zich had genomen om een toegewijde te redden die deze verlamming niet zou hebben overleefd, waren: 'De Heer is de enige toevlucht voor de wanhopigen. Ik moest dit op mij nemen en mijn toegewijde redden. Dat is één van de taken waarvoor ik ben gekomen.'

Baba legt er de nadruk op dat niemand 'Anatha' genoemd moet worden, want allen zijn Gods kinderen, en dus hebben zij een beschermer in Baba. Hij spreekt nooit kleinerend over de armen, de ongeletterden, de leprozen, de verlamden of invaliden. Hij leert ons allen om iedereen, hoezeer ze ook van ons verschillen, als Sai zelf te beschouwen, zij het in een ander lichaam. 'Haat niet, berisp niemand, wijs niemand af, want al degenen die je haat, waar je op afgeeft en die je afwijst zijn net zo goed Sai als jijzelf. Als je fouten in hen ziet, zo zegt Baba, laat dan alle oordeel aan de Heer. Hij kent verleden, heden en toekomst. Hij heeft die rol aan ieder van hen toegewezen. Laat Zijn wil geschieden. Zie Sai in allen. Respecteer iedereen, heb allen lief.' Dat is wat hij ons opdraagt.

Bron: Prof. N. Kasturi, *'Garland of 108 precious gems'*, 4e ed., 1979, p. 43.

Wees overtuigd van de goddelijkheid van de mens

Baba brengt zijn toegewijden een geest van dienstverlening bij. En bij Dasara, een dag die gewoonlijk aan maatschappelijke dienstverlening is gewijd, onderwijst hij de innerlijke houding van aanbidding bij het verlenen van diensten. Hij schrijft en spreekt over dienstverlening aan anderen als uiteindelijk dienst aan jezelf, en als je anderen kwaad doet, dan schaad je uiteindelijk jezelf. In zijn woorden: 'Als de Heer in menselijke vorm afdaald opdat Hij de mens van dienst kan zijn, hoe gelukkig zal Hij dan wel zijn als de mens zelf diensten gaat verlenen? Wijd je tijd aan dienstverlening aan de wereld, ongeacht wat de resultaten ervan mogen zijn.'

Baba is heel stellig over de visie waardoor de toegewijde die maatschappelijke taken gaat uitvoeren geïnspireerd zou moeten worden: 'Hoewel dienst aan mensen heilig is, heeft het geen nut voor jezelf, tenzij de dienstverlening opgaat in het hogere ideaal van de Heer, in het besef dat de Heer in alles is en je Hem vereert in de vorm waarin deze als mens bestaat. Je dient volkomen overtuigd te zijn van de goddelijkheid van de mens, en bij het verlenen van diensten God altijd in gedachten te houden. Maak gebruik van de kracht, kennis en verworvenheden waarmee God je begiftigd heeft voor het verlenen van diensten ter meerdere eer van God, oprecht en zonder doen-alsof. Dat is dienst aan de Heer, wat ook de activiteit of de plaats van de dienstverlening mag zijn.

Bron: Prof. N. Kasturi, *'Sathyam Sivam Sundaram'* deel 1, hfdst.14, p. 191.

Sathya Sai is een voorbeeld van geweldloosheid

Hij kwam nooit ergens waar vee of gevogelte werd geslacht of mishandeld, of waar vis werd gevangen. Ook vermeed hij keukens en spullen die voor het bereiden van vleesgerechten worden gebruikt. Als er een vogel werd uitgekozen voor het bereiden van een maaltijd, rende Sathya naar buiten om het dier te zoeken, hem tegen zijn borst te houden en te koesteren, alsof

de extra liefde die hij over hem uitstortte de betrokken volwassenen ertoe zou brengen om het dier te sparen. De Brahmaanse buren noemden hem een ‘gerealiseerde ziel’ vanwege deze aversie tegen het doden van levende wezens en zijn liefde voor de schepping. Op zulke momenten rende Sathya dan naar het huis van de dorpsboekhouder vlakbij, omdat zij Brahmanen en vegetariërs waren; hij kreeg dan voedsel aangeboden door Subhamma, de oudere dame die daar woonde. ... Zelfs als kind al was Sathya tegen alle sporten en spelen waar wreedheid of pijn aan te pas kwam. Hij vond het maar niets dat de mensen waar hij mee omging naar de jaarlijkse ossenkarrenrace gingen kijken, die nabij de rivier tijdens de dorpsfeesten werd gehouden. Hij had bezwaar tegen het maken van een vlecht in de ossenstaarten en het met stokken op hun rug slaan ter meerdere glorie van de eigenaar.
Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 1, hfdst.2, p. 11.

Punten ter overweging

1. Wat moet je in jezelf in de gaten houden opdat je jezelf of anderen geen kwaad doet?
2. Hoe bepaal je de richtlijn van je geweten: wat helpt en wat doet kwaad?
3. Welke persoonlijke eigenschappen heb je ontwikkeld die je helpen om geweldloos te zijn jegens anderen?

Ter verdere overdenking

Zijn eigen biografie becommentariërend, zei Baba: ‘De titel, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’, slaat op mij, als bewoner van ieder van jullie. Want ‘Sathyam’ is Waarheid. Je wijst elke beschuldiging van het spreken van onwaarheid af. De echte ‘jij’ is Sathyam. Hoe zou het dan ook een andere benaming accepteren? Jij bent ook Sivam: vreugde, geluk, tevredenheid, veelbelovend. Je bent niet Savam; dood, miserabel, zwak. Je bent Sivam. En de echte ‘jij’ is Sundaram: schoonheid, harmonie, melodieuzeheid, symmetrie. Je zou het heel natuurlijk afwijzen als je als ‘lelijk’ werd omschreven. Jij bent het Atma, dat verweven is met het lichaam, een golf van Sathyam Sivam en Sundaram, spelend op de oceaan van Sathyam Sivam en Sundaram, hetgeen de Heer is. ... Mij leren kennen door middel van dit boek of, duidelijker, door middel van het boek van je eigen ervaring, is onderdeel van de bestemming van de mensheid heden ten dage. Een ieder van jullie moet worden gered en zal worden gered. Ik zal je niet opgeven, zelfs niet als jij afstand houdt.

Bron: Prof. N. Kasturi, ‘*Sathyam Sivam Sundaram*’ deel 2, hfdst.2, p. 21.

Nog een paar vragen ter overdenking in een studiering

1. Wat beschouw je als het belangrijkste dat je van Baba’s leringen over menselijke waarden hebt geleerd?
2. Wat is de relatie tussen jouw beoefening van meditatie en de menselijke waarden?
3. Welke nieuwe inzichten geven de menselijke waarden je met betrekking tot jezelf en de wereld om je heen?
4. Wat is voor jou de meest betekenisvolle en belangrijkste lering met betrekking tot de menselijke waarden?
5. Wat is met betrekking tot de menselijke waarden hetgeen dat jou echt heeft veranderd?
6. Welk advies betreffende alle spirituele zaken beschouw jij als het meest waardevolle en rechtstreeks van toepassing op de wijze waarop jij je leven leidt?

Tips voor dagelijkse toepassing (de waarden tot leven brengen)

Elk van de gekozen Goddelijke Namen wordt aanbevolen voor meditatie. Een tip voor toegewijden is om je speciaal te richten op één van de Goddelijke Namen in samenhang met de menselijke waarden, en de betekenis ervan te overdenken door rustige herhaling tijdens de dagelijkse meditatie, die minimaal 10 minuten zou moeten duren.

Het doel van deze oefening is je te helpen concentreren en tijd met God door te brengen teneinde dezelfde eigenschappen in ons tot ontwaken te brengen. Het steeds beter begrijpen van de betekenis en het potentieel van deze ingeboren goddelijke eigenschappen zal het ons gemakkelijker maken om deze op diverse niveaus toe te passen en als gevolg daarvan op onze toestand en karakter.

Engelse uitgave ©2022 Sri Sathya Sai International Organisation; alle rechten voorbehouden
©2022 Vertaling vanuit de Engelse uitgave SSSIO-NL.

sathyasai.org